

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 71 0 К 195078 18 Квлз
Бања Лука, 23.01.2019. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједнице вијећа, Даниеле Миловановић, Обрена Бужанина, др Вељка Икановића и Даворке Делић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Ђ.В. због кривичног дјела угрожавање јавног саобраћаја из члана 410. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости који је поднио бранилац осуђеног, адвокат С.К. из Б.Л., против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 К 195078 17 Кж од 02.11.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 23.01.2019. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев за заштиту законитости се одбија као неоснован.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 195078 14 К од 18.02.2016. године, оглашен је кривим оптужени Ђ.В., због кривичног дјела угрожавање јавног саобраћаја из члана 410. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 49/03, са накнадним измјенама, у даљем тексту: КЗ РС), те му је изречена условна осуда, којом му је утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) мјесеца са роком провјеравања од 1 (једне) године. Истом пресудом, на основу члана 108. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, са измјенама, у даљем тексту ЗКП РС), оштећени А.Ш. је са имовинско-правним захтјевом упућен на парницу, док је на основу члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 2. тачка а) ЗКП РС, оптужени обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 437,16 КМ и на име судског паушала износ од 150,00 КМ.

У поступку по жалби браниоца осуђеног, Окружни суд у Бањој Луци је пресудом број 71 0 К 195078 17 Кж од 02.11.2017. године, одбио ту жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против цитиране пресуде Окружног суда у Бањој Луци, бранилац осуђеног је благовремено поднио захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев), због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г), са приједлогом да се преиначи правоснажна пресуда Окружног суда у Бањој Луци доношењем ослобађајуће пресуде.

У одговору на Захтјев, републички јавни тужилац Бранко Митровић је поднеском број Т13 0 КТЗ 0018530 18 од 12.09.2018. године, предложио да се Захтјев одбије као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд се, у смислу одредби члана 354. ЗКП РС, ограничио само на испитивање оних повреда закона на које се позвао подносилац захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Одредба члана 350. ЗКП РС прописује да се овај ванредни правни лијек може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона и повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) овог закона (која се манифестује у повреди права на одбрану), а уз ограничења прописана у ставу 2. овог члана. Тим ограничењима је искључена могућност улагања овог правног лијека ако није кориштено право побијања пресуде жалбом, као редовним правним лијеком, а када су у питању означене повреде материјалног и процесног закона, на ове основе побијања пресуде се није могуће позивати у Захтјеву ако нису биле изнесене у жалби (осим ако се ради о повреди учињеној у жалбеном поступку). Коначно, ограничењем прописаним у ставу 3. истог члана, се искључује могућност улагања овог правног лијека против пресуде Врховног суда донесене у трећем степену.

Захтјевом браниоца се указује на повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, тврдњом да је другостепени суд заузео апсолутно погрешан и произвољан став када је у образложењу пресуде навео да је неоснован жалбени основ у вези са тврдњом да на главном претресу није изведен доказ - преглед снимка надзорне камере, јер је тај доказ заједно са осталим доказима послужио вјештаку саобраћајне струке В.С. за израду налаза и мишљења о узроку саобраћајне незгоде. С тим у вези, подносилац Захтјева истиче да је оваквим поступањем нижестепених судова, оптуженом ускраћено право на адекватну одбрану у смислу омогућавања изјашњења на овај доказ тужиоца, на којем се заснива оптужница и осуђујућа пресуда. Осим тога, подносилац Захтјева указује на повреду права на правично суђење загарантовано чланом 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, тврдњом да су нижестепени судови утврђивање кривичне одговорности осуђеног, препустили саобраћајном вјештаку.

На напријед наведеним приговорима подносиоца захтјева, не може се, по оцјени овог суда, темељити тврдња о повреди права на одбрану, као битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Наиме, право на одбрану садржано у принципу „једнакост оружја“ који манифестује једнак процедурални положај странака током суђења, обухвата читав спектар процесних права која оптуженом обезбеђују једнаке процесне могућности током поступка у припреми и представљању случаја који је предмет

оптужбе. То право на одбрану првенствено обухвата (али се не ограничава) на следећа права: право на довољно времена и одговарајуће могућности за припремање одбране, право да позива и испитује свједоке, право на ангажовање вјештака, право присуствовања суђењу, право приступа документацији и другим доказима који му могу помоћи у припреми одбране, право на браниоца, те право на присуствовање расправи у жалбеном поступку на којој је присутан тужилац. Повреда ових права, али и других права оптуженог која су у функцији осигурања једнаког процесног положаја странака током суђења, представља посебан облик битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која има за посљедицу укидање пресуде донесене уз ове повреде поступка. Због посебног значаја ових права, која су у основи права на правично суђење гарантованог чланом 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, повреда права на одбрану је једини облик битне повреде одредаба кривичног поступка, прописан наведеном законском одредбом, који представља основ за подношење захтјева за заштиту законитости, као ванредног правног лијека.

У конкретном случају, захтјевом се указује на повреду права на одбрану, међутим, из аргумената из Захтјева, произилази да подносилац приговара да се правоснажна пресуда заснива на доказу (снимак надзорне камере роштиљнице К. у Б.Л.) који није изведен на претресу пред првостепеним судом, што је супротно одредби члана 295. став 1. ЗКП РС, па с тим у вези, да се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП РС не може заснивати пресуда, што представља битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП РС, на коју је бранилац и у жалби на првостепену пресуду указивао.

Супротно таквом ставу, ово вијеће налази да нема основа за тврдњу, изнесену у захтјеву, о почињеној битној повреди одредаба кривичног поступка која се манифестује у облику повреде права на одбрану, усљед заснивања пресуде на доказу – снимак надзорне камере роштиљнице К. у Б.Л., који није изведен на главном претресу.

Наиме, повреда одредаба кривичног поступка у облику заснивања пресуде на доказу на коме се по одредбама овог закона не може заснивати пресуда, предвиђен је у члану 311. став 1. тачка з) ЗКП РС и исти не представља законски основ за подношење овог ванредног правног лијека, нити се оваква мањкавост пресуде (и у случају да је пресуда захваћена таквом повредом поступка) може подвести под повреду права на одбрану, с обзиром на то да повреда права на одбрану манифестује посебан облик битне повреде одредаба кривичног поступка предвиђен у члану 311. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Из преосталог дијела разлога у образложењу Захтјева, произилази да се Захтјевом првенствено доводи у питање правилност чињеничне основе побијане пресуде, те се на темељу чињеничних недостатака пресуде које подносилац Захтјева види, гради теза о повреди права на правично суђење, па с тим у вези и на повреду права на одбрану. Међутим, како се захтјев за заштиту законитости у смислу цитираних одредби из члана 350. ЗКП РС не може улагати по основу чињеничних недостатака правоснажене пресуде, то је поднесени захтјев неоснован.

Из наведених разлога овај суд је у смислу одредбе члана 355. ЗКП РС, одлучио као у изреци пресуде, те је захтјев браниоца осуђеног одбијен као неоснован.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић